

பரமபதி துணை.

சுப்பிரமணியர் தியானம்.

வள்ளியேசல் என்னும்

ஆண்டிப்பண்டாரம்
பாட்டு.

இஃது

மதுரை வடக்காவணிழலவீதி, புஸ்தகவியாபாரம்

சரமிக் கோனாரால்,

கஸெஸ்ஸியர் பிரஸில்,

பிரசுத்தப்பெற்றது.

1922.

[அணை 1]

Q26:417

N22

182663

பரமபதி துணை,

சுப்பிரமணியர் தியானம்.

வள்ளியேசல்.

காப்பு-வேண்பா.

பொங்கரவம் பூண்டசிவன் புத்திரனாய் வந்திலகு
ஐங்கரவி நாயகவென் ஐயனே—துங்கமிகும்
வள்ளிதெய் வாணைசுப்ர மண்யனே நற்பெருமை
தெள்ளியநூ லாகவருள் செய்.

பல்லவி.

ஆண்டிப்பண்டாரம்

உனை

வேண்டிச்சொண்டேனே

பழனி

(ஆண்)

அநுபல்லவி.

தண்டாமரைப் பதனே சாமி சதானந்தனே
அண்டர்கள்தொழுதேற்றும் ஆறுமுக மேபழனி (ஆண்)
காண்டபன் கண்பொறியிற் கதித்தாய் சரவணையில்
வேண்டிய நல்வரத்தை விரும்பித்தரும் பழனி (ஆண்)

காணம்.

சூரபத்மாகூரனின் துயர்தீர்த்துத்தேவர்கட்குத்
தீராப்பத்தியைக் கொடுக்கும் தேவா திருப்பழனி (ஆண்)
பிரமன்றனையழைத்துப் பிரணவத்தைக் கேட்கஅவன்
கிரமமாய்ச்சொல்லாததால் கிடத்தினாய்சிறையிலன்று ()
தெய்வானையை மணந்த திருக்கலி யானவேலா
செய்நாதனே கருணை திருப்பரங்குன்று பழனி (ஆண்)
நாரதரின்கொல்லறிந்த நாழிகையில் வள்ளிக்காகப்
பாரதனில் வேடனாகப் பரிந்துசென்றவா பழனி (ஆண்)
தேன்தினைமா விக்குதென்று ஜெகஜாலஞ் செய்தகுசா
நான் தினந்துதிக்கும்படி நல்லமதி தாபழனி (ஆண்)
வையுர புரியேதிரு வாலினன் குடியில்வாமும்
ஐயாவுனை யுன்றவே ருருதுணை யோபழனி (ஆண்)
பார்க்கப் பவனிதீரும் பாலாபி ஷேகமெங்கண்
காக்கக் கடம்பவனங் காருண்ய மிகும்பழனி (ஆண்)

திருப்புகழ்.

கருவினுரு வாகிவந்து வயதளவி லேவளர்ந்து

கலைகள் பவ வேதொரிந்து

மதனாலே

கரியகுழன் மாதர்தங்க ளடிசவடு மார்புதைந்து
 கவலைபெரி தாகிநொந்து மிகவாடி-
 அரகரசி வாயமென்று தினமுநினை யாமனின்று
 மறுசமய நீதியொன்று மறியாமல்
 அசனமிடு வார்கடங்கள் மனைகடலை வாசல்நின்று
 மனுதினமு நாணமின்றி யழிவேனோ
 உரகபட மேல்வளர்ந்த பெரியபெரு மாளரங்க
 ருலகளவு மான்மகிழ்ந்த முருகோனே
 உபயகுல தீபவங்க விருதுகவி ராஜசிங்க
 முறைபுகலி யூரிலன்று வருவோனே
 பரவைமனை மீதிலன்று ஒருபொழுது தூதுசென்ற
 பரமனரு ளால்வளர்ந்த குமரேசா
 பகையசரர் சேன்கொன்று அமரர்சிறை மீளவென்று
 பழனிமலை மீதில்நின்ற பெருமானே.

வேறு.

மருவே செறித்த குழலால் மயக்கி
 மதனாகமத்தின் விரகாலே
 மயலே யெழுப்பி யிதழே யருத்தி
 மலைநேர் முலைக்கு ஞறவாகிப்
 பெருகாத லுற்ற தமிழேனை நித்தம்
 பிரியாத பட்ச முடனையென்
 பிழையே பொறுத்து னிருதாளி லுற்ற
 பெருவாழ்வு பற்ற அருள்வாயே
 குருவா யறற்கு முபதேசம் வைத்த
 குகனே குறத்தி மணவாளா
 குளிர்காண் மிகுத்த வளர்போத முற்ற
 குடகா விரிக்கு வடபால்வாழ்
 திருமா றனக்கு மருகா ளுமைக்கோர்
 சிறுவா கரிக்கு மினையோனே
 திருவே ரகத்தி லுறைவா யரக்கர்
 சிரமே துணித்த பெருமானே

வள்ளி சுப்பிரமணியர் வாதாட்டம்.

(ஆண்டிப்பண்டாரம் மெட்டே.)

பல்லவி.

நாதனேசாமி எந்தன்
 காதலின் க்ஷேமி பழனி (நாத)

அனுபல்லவி.

போதாதெய்வானையெனும் பூங்கொடியாள்தான்சொந்தமோ
 வேதாக மந்தெரிந்தும் விபரீதஞ் செய்யலாமோ (நா)

அடியாளரை சுதனமும் அவஸிடம் விட மாட்டேன்
படிமீதும் மோடொருகை பார்க்கிறே னினிப்பழனி (நாத)
பார்த்தவர்க ளென்னை யன்றோ பரிசாசம் பேசுகிறார்
மூத்தகுடி யாள்மீதில் மும்மரமே தோபழனி (நாத)
இளையகுடி யாஸிடத்தில் எல்லார்க்கும் பகஷமுண்டு
வளையல்விற்க வந்ததெல்லா மறந்துபோச் சோபழனி (நாத)
காணாமல்நான் வந்தேனோ கைம்ருந்து தானதந்தேனோ
தோணாமல் தெய்வானை சொந்தமோசொல் வாய்ப்பழனி (நாத)
தேடிவனம் நீர்வந்ததைத் தெரியாளோ தெய்வயானை
கூடிவந்த நாரதரைச் கூப்பிட்டுக் கேளும்பழனி (நாத)
ஒருவரறி யாமலேநான் உம்மைவரச் சொல்லவில்லை
சரிமுகத் தண்ணுங்கள் கணபதியைக் கேளும்பழனி (நாத)
ஏண்கிளர்ச்சி கொள்ளுகிறீர் இதுவுமக்கு ஞாயமல்ல
நான்கிழக்கு முகமிருக்க நாயகன் ராகலையோ (நாத)

மஞ்சு நிகர் குந்தளமின்னே என்ற வர்ணமெட்டு.

பல்லவி.

தாவடந்தந் தென்னைவிடடி பண்டாரமான
ஷண்முகவடி வேலனானடி

அநுபல்லவி.

மாவடியை யேகிவந்த வள்ளியேநான்சென்றுவாரேன்
தேவரடியார்கள்போற்றும் சிவசுப்ர மண்யனானே (தா)

சரணம்.

குங்குமம் சவ்வா து பூச்சுக்கும்-குழுகுமென்ற
கொச்சிமஞ்சள் வாடைவச்சுக்கும்

மங்கையே வள்ளியேமாளே
வாதுபேச வேண்டாம்நானே
என்கை வேலி தையுன்னிடம்
இன்றுவைத்துச்சென்றுவாரேன் (தா)

வெள்ளியு முதைய மாச்சுதே - அடியாளான
வள்ளியே நேரமுமாச்சுதே

அள்ளியே விபுதிதாரேன்
அன்னமே சும்மாவிடடி
தெள்ளுதமிழ் முக்குதவும்
திருச்செந்தூர் வேலனானே (தா)

ஆரபாரம் சேவல்கூவுதே—திருவனந்தல்

ஆரம்புணும் நேரமாகுதே

கோரம்செய்ய வேண்டாம்வள்ளி

கோதையேநான் சென்றுவாரேன்

ஆருமறியாத வண்ணம்

சேரவேணும் பள்ளியறை

(கா)

பத்தொம்பதாம் நூற்றுக்குமேல் என்ற மெட்டு.

இருவருக்கும் தர்க்கம்.

வடி:- ஜாதிமுறையொளியாது சாஸ்திரமும்பொய்யாது

மேதினியிற்குறவர்குல விம்புகளும் போகாது

மிரண்டுசத்தம்போடாதே குறக்கமுதை

இரண்டுசுலியாணஞ்செய்தல் மிகப்பழுதே.

விடுவிடுநான்போகவேணும் விரைந்துதெய்வானைமனை

தொடுவதுநீதமல்ல சொன்னேன்பிடித்திடாதே

தோகைதெய்வயானையுடன் நீ தோதா

தோகை மலைக்குறத்தி யேந்தான்.

வள்ளி:-தோகமலைக்குறத்தி என்று சொல்லவந்தாய் சுந்தரனே

நீ கைபாலேமலைகுட்டி நிச்சயிக்கவில்லையோசொல்

நீதந்தெரிந்து பதற்சொல்வானேன்

போதனைசெய்தாளோ அத்தெய்வானை.

வடி:- கைமாயக்காரியடி சுடைச்சாதிக்குறத்திவள்ளி

தெய்வானைபேச்சைப்பேச திறமுனக்குமேதடியே

தேவநா டாளுமரசன் மகளாம்

ஏவல் நீ செய்யுங்குபே ரன்மகளாம்.

வள்ளி:-யாராயிருந்தாலெனக் காவதென்னவேலவரே

காரானையுங்கள்ண்ணன் கணபதியைக்கேட்போமா

கசந்ததோவள்ளியிடுந் தேனமிர்தம்

அசந்ததோ அடுத்தடுத்து வந்ததுவும்.

வடி:- கணபதியைக்கேட்பதென்ன கத்திக்கத்திப்பேசி பென்ன

குணமிகுந்த தெய்வானையைக் கூடாதென்றுருரைப்பார்

கூக்குரலிட்டலறதே குறமாதே

போக்குவரவில்லாமல் போகாதே.

வள்ளி:-எனக்குவழி சொல்லிவிட்டு எங்கேயும் நீர் போய்வரலாம்

தனக்கு வமையில்லாத சாக்ஷாதி ஷண்முகமே

சக்கரையோ மூத்தகுடியாளுமக்கு

அக்கரையில்லையவ ளாரெனக்கு.

வடி:- வள்ளி என்னடி யுனக்குவாய்விஞ்சினது

கள்ளியுந்தன் குலவிலபுத்திவாய்க்குவந்தது

கட்டிவந்ததுனி கருகுமணியல்லாதது

பட்டியுனக்கே வேறு கெதியுமேது

வள்ளி:- குலத்தையிகழ்ந்துபேசக் கூடுமோஎன்துறையே
நலத்தையறியாமலோ நாரதர்சொற்கோடிவந்தீர்
நான்கொடுத்த திணைமாவுந்தின் றீரே
ஏன்தொடுத்தி ரிகழ்ச்சிசெய்யக்குன்றீரே

வடி:- பித்தானையோலையன்றிப் பிரிதொன்றும்செய்யவில்லை
வித்தாரம்பேசினின்றால் வீண்வருத்தம்வாராதோ
விட்டாயில்லைகுறவர் வழக்கமதை
பட்டாடையேதடியே பகர்ந்தயிதை

வள்ளி:- தாலிகட்டும்வேளையிலே தகப்பனிட்டநகைகளல்லால்
வாலியிட்டருத்ராசுத் வடத்தையன்றிக்கண்டதில்லை
வாய்வீச்சுக்கென்ன குறைமானிலத்தில்
தாய்பேச்சுக்கேட்டிடாத நானொருத்தி.

வடி:- வீரதிவீரன்கந்தை வெள்ளாலிகாணுக்கந்தை
பாராதிருந்தேனிர்தப் பசபசப்பிங்கே வந்தே
பாழுந்தலைக்கேயெண்ணெய்ப் பதமுமுண்டோ
வாழுங்கானகத்திலே வாணியனுமுண்டோ.

வள்ளி:- ஆண்டிபோல்குருக்கை யதைத்தோளிலேபோட்டு
வேண்டியேபிச்சைதேடி வீதிவீதி யாயலையும்
மேலானஉங்கள் தந்தை செயல்தொரிவேன்
நாலாபுராணங்களுமே யறியும்.

வடி:- ஐரதிக்குறைபேசிடிலோ சாராயங்கள் குடித்து
வீதிக்கு வீதிநிற்கும் வெம்பூனை தனையடித்து
விரைவாகப்பைக்குட் போட்டுச் சென்றிடுவார்
இரவாரமுசலென்றுமே தின்றிடுவார்.

வள்ளி:- சாமர்த்யம்பேசவந்தீர் தகுமோஉமதுதந்தை
ஈமத்தெலும்புங்கண்ணப்பனெச்சிலையுந்திங்கலையோ
இதுதானே பாலகனைக்கொன்றுசமை
இதுதான் தின்பேனெனச் சொன்னார்முன்னமே

வடி:- காசுகையிலில்லாவிட்டால் கட்டினபெண்ணீடுவைத்து
மாசுறவேபணம்வாங்கும் மானங்கெட்டகுறச்சாதி
மங்கையேவெட்கமுனக் கில்லையோடி
எங்கையுங்கெட்டதுண்டோ இந்தப்படி.

வள்ளி:- நொண்டிச் சிந்து.

ஐயா நீர் குறவர்குலம்
அவமதிப்பாகப்பேசத் துணிந்தீர் நலம்

தனையே

மெய்யனே வுங்கன்குலம்

சற்றே

விரித் துரைக்கிறேனதைக் கருதிக்கொளும்

எங்களுக்கோ அந்தக்குடிசு	உமக்கு
இருப்பிடமேது பூவிற் பொருப்பிடமே	
தங்கவிடங் கிடையாது	இந்தத்
தாரணியில் நீர் சுத்தாதிடமேது	
வீதி வீதியாய்த்திரிந்து	பேமாடு
வெயிலிலுங்காற்றிலு முடல் கரிந்து	
ஜோதியெல்லாங் குறைந்து	மேகஞ்
சொரிந்தாலொதுக்கிட மில்லாமல் நனைந்து	
திரிவதையடியார்கள்	சித்தர்
திவ்வியகுணமுடை புண்ணியவான்கள்	
திரிகால பூஜைகளும்	ஜெபதபஞ்
செய்யவா லயங்களுமே சிறப்பாய்க்கட்டி	
வைத்தார்கள் யாவுமோசி	முத்து
வடமணிதடபுடல் களுமோசி	
கொத்தாபரணமோசி	உமது
குடைகொடி விருதுகள் முரசோசி	
தேர்கரிபரியோசி	வருகிற
சின்னமேளங் கின்னூரங்கள் தாசியோசி	
ஊர்ஊராய்க் கோவிலோசி	இல்லை
ஒருஇடமேனு மொப்பன்தருமிடமோ	
வெற்றிவேலொன்று சொந்தம்	அல்லால்
வேறுவெளிச்சங்க ளெல்லாமடியார் பந்தம்	
மற்றின்ன முரைக்கவென்றால்	உங்கள்
மாதாவோபாமூர்பறைச்சி மாமனென்றால்	
ஆயர்மனை தனில் வளர்ந்தோன்	சங்கம
ஆண்டியல்லோயுங்கள் தந்தை பாண்டிநகரில்	
ஞாயமில்லாஉந்தன் ஜாதி	விபரம்
நான் தெரியாமல்லோ சம்மதப்பட்டேன்	
எங்கள் குறக்குலந்தெரிந்தும்	நீரும்
ஏன் வந்திப்பரண்டியிற் பிச்சைக்காரன்போல்	
திங்கலையோதினைமாவும்	யானும்
தேடாமற்போட்டிருந்தேனே தனியாவும்	
உங்களண்ணன் யானேரூபம்	வந்து
ஒடுக்கினரெந்தனது துடுக்கையெல்லாம்	
திங்கள் நேரும்வதனா	எந்தச்
சிறுக்கி மருந்தாலென்னை வெறுக்குமீர்	

தக்கபாராங்கல்லைத் தூக்கி பென்ற மெட்டு.

கண்ணிகள்.

மாதரசே மனஸ்

தாபம்—ஆகா

வந்திடலாகுமோ

கோபம்

பூதவமேலவ

மானம்—நான்

புகலுவேன் கேள்சமா

தானம்.

வாழி விருத்தம்.

வெள்ளியங்கிரியான்வாழி வேலன்தெய் வாணைவாழி
வள்ளியும் வாழிதேவர் வாழிமன் னுலகம் வாழி
தெள்ளிய நூலோர்வாழ்த்தும் செல்வனும் ராமசாமி
வள்ளல் சதச்சுட்டோங்கு மகிபனென் னானும்வாழி.

முத்தமிழ் கேடத்திர மதுர பாஸ்கரதாஸ் அவர்களியற்றிய,

இந்து தேசாபிமானிகள்

செந்தமிழ் த்திலகம்.

(அழகிய ஆப்போன் படங்களுடன்)

நமது பாரதநாட்டுச் சோதரர்களின் உரிமைக்கும், ஒற்று
மைக்கும், நன்மைக்கும், தேச ஊழியம்செய்து வருவோர்களான
மகாத்மகாரந்தி, தாதாபாய், நெளரொஜி, பாலகங்காதரத்திலகர்,
கோபாலகிருஷ்ணகோகேல் முதலிய பலதேச பக்தர்களின்மீது
மதுரம் பழுத்துத் தேன்துளிக்கும் சந்தச்சுவை வாய்ந்த செந்
தமிழ்ப் பாடல்கள். கேட்போர்செவிக்கினிமை பயக்கும் சிறந்த
வர்ணமெட்டுகளின் அருமையும், பாடல்களி லமைந்துள்ள சொற்
கவை, பொருட்சுவை முதலிய பெருமையும் பாடுவோரையும்
கேட்போரையும் இன்னும் ஒருமுறை பாடவும் கேட்கவும்வேண்டி
மென்ற ஆனந்தக்கடலி லாழ்த்துமென்பதுபுகழ்க்கதத்தை வாங்கி
வாசிக்கும் நண்பர்களுக்கே நன்குவிவரிக்கும்.

1-ம் பாகம் விலை அனா 6, 2-ம் பாகம் விலை அனா 6.

இங்ஙனம்,

இ. ராமசாமிக்கோன்,

புக்ஸெல்லர், வடக்காவணிமூலத்தி, மதுரை.